

Lieta C-145/04

Spānijas Karaliste pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

Eiropas Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot — Britu Sadraudzības pilsoņi,
kas dzīvo Gibraltārā un kuriem nav Savienības pilsonības

Ģenerālvokāta Antonio Ticano [<i>Antonio Tizzano</i>] secinājumi, sniegti 2006. gada 6. aprīlī	I - 7920
Tiesas (virspalāta) 2006. gada 12. septembra spriedums	I - 7961

Sprieduma kopsavilkums

*Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot un kandidēt vēlēšanās — Tiesību izmantotāji
(EKL 17., 19., 189. un 190. pants)*

Šobrīd saskaņā ar Kopienu tiesībām to personu noteikšana, kurām ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, ir katras dalībvalsts kompetencē, ievērojot Kopienu tiesības. EKL 189., 190., 17. un 19. pants neaizliedz dalībvalstīm piešķirt šīs tiesības balsot un kandidēt vēlēšanās noteiktām personām, kurām ir ciešas saiknes ar tām un kuras nav to pilsoņi vai Savienības pilsoņi, kas dzīvo to teritorijā.

Nedz EKL 189. un 190. pantā, nedz Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu vispārējās tiesās vēlēšanās nav tieši un precīzi norādīts, kam ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Attiecībā uz EKL 17. un 19. pantu par Savienības pilsonību tikai pēdējā minētā panta 2. punktā īpaši atrunātas tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Taču šajā pantā ir noteikta vienīgi nediskriminācijas pilsonības dēļ principa piemērošana šo tiesību īstenošanā.

Turklāt attiecībā uz iespējamo saikni starp Savienības pilsonību un tiesībām balsot un kandidēt vēlēšanās, kas nozīmētu, ka šīs tiesības ir tikai vienīgi Savienības pilsoņu tiesības, šajā sakarā attiecībā uz Eiropas Parlamentu no EKL 189. un 190. panta, kuros noteikts, ka Eiropas Parlamentu veido dalībvalstu tautu pārstāvji, nav izdarāms nekāds nepārprotams secinājums. Jedzienam "tautas", kas nav definēts, var būt dažādas nozīmes gan dažādās dalībvalstīs, gan dažādās Savienības valodās. No Līguma pantiem

par Savienības pilsonību nevar izrietēt princips, saskaņā ar kuru Savienības pilsoņi ir vienīgie visu citu Līguma noteikumu tiesību izmantotāji, kas nozīmētu, ka EKL 189. un 190. pants ir piemērojams vienīgi šiem pilsoņiem. Lai arī EKL 17. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Savienības pilsoņiem ir ar Līgumu piešķirtās tiesības un ar to uzliktie pienākumi, jāatzīst, ka Līgums atzīst tiesības, kas nav saistītas nedz ar Savienības pilsonības statusu, nedz pat ar dalībvalsts pilsoņa statusu. Runājot par EKL 19. panta 2. punktu, lai arī šajā tiesību normā ietvertais nozīmē, ka dalībvalsts pilsoņiem ir tiesības balsot un kandidēt savā valstī, un liek dalībvalstīm atzīt šīs tiesības Savienības pilsoņiem, kas dzīvo to teritorijā, no tā nevar secināt, ka dalībvalsts tiek kavēta piešķirt tiesības balsot un kandidēt vēlēšanās noteiktām personām, kurām ar to ir cieša saikne, lai arī tām tomēr nav ne šīs valsts, ne citas dalībvalsts pilsoņa statusa.

Turklāt, tā kā katrā dalībvalstī ievēājamo pārstāvju skaits ir noteikts EKL 190. panta 2. punktā un tā kā šobrīd saskaņā ar Kopienu tiesībām Eiropas Parlamenta vēlēšanas tiek organizētas katrā dalībvalstī attiecībā uz šajā valstī ievēļamajiem pārstāvjiem, kādas dalībvalsts lēmums šajās vēlēšanās paplašināt balsstiesības, piešķirot tās citām personām,

kas nav tās pilsoņi vai kas nav Savienības pilsoņi, kuri dzīvo tās teritorijā, ietekmē vienīgi šajā dalībvalstī ievēlēto pārstāvju izvēli, bet neietekmē nedz citās dalībvalstīs ievēlēto pārstāvju izvēli, nedz skaitu.

Sadraudzības pilsoņiem, kuri dzīvo šajā teritorijā un kuriem nav Kopienu pilsoņa statusa, ir tiesības balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, nav pārkāpusi EKL 189., 190., 17. un 19. pantu.

Apvienotā Karaliste, pieņemot likumu, kurā attiecībā uz Gibraltāru paredzēts, ka Britu

(sal. ar 65., 66., 70.–73., 76.–78. un 80. punktu)